

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ปิดกั้นความคิดอื่นๆ ทั้งหมดของลูกในเวลาอมฤต และเพียงแค่จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น ด้วยความรักอย่างมาก มีการสนทนาจากใจถึงใจที่อ่อนหวานกับพ่อ
- คำถาม:** ทุกสิ่งที่ลูกพูดต้องมีความหมาย ลูกคนไหนที่สามารถพูดคำพูดที่มีความหมายได้?
- คำตอบ:** ผู้ที่มีจิตสำนึกเป็นดวงวิญญาณพูดคำพูดที่เต็มไปด้วยนัยสำคัญ สิ่งทีพ่อสอนลูกในยุคนั้นพบกันนั้น เต็มไปด้วยนัยสำคัญ สิ่งทีผู้คนพูดในสภาพของสำนึกที่เป็นร่างนั้นไม่มีความหมาย ทั้งหมดนั้นไม่มีความหมายและไม่มีประโยชน์อะไรเลย
- เพลง:** ชี้นทางให้แก่คนตาบอดเกิดพระเจ้าที่รัก

โอมซานติ เพลงเหล่านั้นเหล่า เป็นของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เวลาที่ลูกไม่มีความต้องการเพลงเหล่านั้น ไม่มีเรื่องของความยากลำบากใดๆที่นี่ ในหนทางความเลื่อมใสศรัทธามีความยากลำบากมากมาย มีขนบธรรมเนียมประเพณีและแบบแผนมากมาย เช่น การให้อาหารพร้าหมณ์ การทำสิ่งนี้-สิ่งนั้น การไปจาริกแสวงบุญ ฯลฯ ลูกได้ทำอย่างมากมาย! เมื่อลูกมาที่นี่ ท่านก็ปลดปล่อยลูกจากความยากลำบากทั้งหมด ลูกไม่ต้องทำอะไรเช่นนั้น ลูกไม่ต้องพูดแม้แต่คำว่า“ชีวา-ชีวา”ผ่านปากของลูก สิ่งนั้นตรงกันข้ามกับกฎของที่นี่ นั่นไม่ใช่ผลที่ได้รับจากการทำเช่นนั้น พ่อพูดว่า: ลูกแต่ละคนต้องเข้าใจอยู่ภายในว่าลูกคือดวงวิญญาณ พ่อได้พูดแล้วว่า: จดจำพ่อ! อยู่อย่างสำรวจตรวจสอบตนเองและจดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้น พ่อสัญญากับลูกว่า บาปทั้งหมดของลูกจะถูกเผาไป นี่คือไฟของโยคะที่บาปทั้งหมดของลูกถูกเผาไหม้เพื่อที่ลูกจะสามารถกลับบ้านได้ ประวัติศาสตร์ชั่วร้าย นี่คือวิธีทั้งหมดที่จะพูดกับตัวเอง มีการสนทนาทางจิตกับตนเอง พ่อพูดว่า: พ่อให้วิธีการนี้แก่ลูกในทุกวงจร ลูกรู้ว่าต้นไม้ค่อยๆเติบโตทีละน้อย มันคือเวลานี้เมื่อพ่อมาและปลดปล่อยลูกจากบ่วงพันธะของมายาที่พายุของมายาเริ่มต้น ไม่มีบ่วงพันธะในยุคทอง สติปัญญาของลูกมีความหมายอย่างเต็มที่ของยุคบรรจบพบกัน ทุกสิ่งที่นี่มีความหมาย ไม่ว่าคนที่มีสำนึกที่เป็นร่างจะพูดสิ่งใดก็ตามสิ่งนั้นไม่มีความหมาย และไม่ว่าผู้คนที่มีสำนึกเป็นดวงวิญญาณจะพูดสิ่งใดก็ตามสิ่งนั้นมีความหมายและจะบังเกิดผล มีความยากลำบากมากมายในหนทางความเลื่อมใสศรัทธา ผู้คนคิดว่าการไปในการจาริกแสวงบุญ ทำสิ่งนี้-สิ่งนั้น ฯลฯ ทั้งหมดคือหนทางไปสู่พระเจ้า อย่างไรก็ตาม ลูกๆ เวลาที่ เข้าใจว่ายังไม่มีใครสามารถกลับบ้านได้ ได้มีการแสดงถึง 84 ชาตเกิดสำหรับลักษมีและนารายณ์ผู้ซึ่งเป็นนายอันดับหนึ่งของโลก ดังนั้นใครอื่นจะสามารถได้รับการปลดปล่อยจากสิ่งนั้นได้อย่างไร? ทุกคนเข้ามาสู่วงจร ดังนั้นลักษณะจะคงอยู่เสมอเช่นที่พวกเขาพูดได้อย่างไร? ใช่ ดวงวิญญาณนั้นคงอยู่เสมอในรูปใดรูปหนึ่ง แต่นามและรูปของลักษณะนั้นเคยมีอยู่และหายไปแล้ว พ่อมาและอธิบายสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดแก่ลูกๆ นี่คือการศึกษาล่าเรียน ต้องให้ความใส่ใจในขณะที่ดำเนินชีวิตนักเรียนของลูก กำหนดเวลาทุกวันที่จะเขียนชาร์จของลูก นักธุรกิจมีบ่วงพันธะมากมาย ผู้ที่ทำงานจะไม่มีบ่วงพันธะมากนัก พวกเขาเพียงแค่ทำงานของเขาให้เสร็จก็แค่นั้น! นักธุรกิจต้องจัดหาสิ่งที่ลูกต้องการเมื่อใดก็ตามที่พวกเขา มา โยคะของสติปัญญาของเขานั้นก็เร่ร่อนไปข้างนอก ดังนั้นลูกต้องพยายามและหาเวลาสำหรับการจดจำระลึกถึง เวลาเช้าตรู่คือเวลาที่ดีมากสำหรับสิ่งนั้น ในเวลานั้นลูกต้องปิดกั้นความคิดเกี่ยวกับสิ่งภายนอกของลูก อย่าได้มีความคิดอื่นใด เพียงแค่จดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้น เขียนคำยกย่องพ่อลงไป: บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรู้, ผู้ชำระให้บริสุทธิ์ บาบากำลังทำให้เรากลายเป็นนายของโลก เราต้องทำตามศรัทธาของท่าน คำแนะนำที่สูงส่งที่สุดที่เราได้รับคือ“มานมานะบาฟ” ไม่มีใครสามารถพูดเช่นนี้ ลูกได้รับคำแนะนำสั่งสอนนี้ทุกวงจรเพื่อที่เปลี่ยนจากตาโมประธานเป็นสะโตประธาน พ่อเพียงแค่พูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ สิ่งนี้เรียกว่ามนตราที่ฝึกฝนจิตใจ มีความสุขในการมีการจดจำระลึกถึงด้วยความเข้าใจ พ่อพูดว่า: ต้องการการจดจำระลึกถึงที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ในความเลื่อมใสศรัทธาการกราบไหว้บูชาชีวาครั้งแรกนั้นไม่มีสิ่งใดเจือปน และแล้วเมื่อพวกเขาเริ่มที่จะกราบไหว้บูชาผู้อื่นมากมายก็มีสิ่งเจือปน เริ่มแรกมีการกราบไหว้บูชาของเพียงผู้เดียว เวลาที่ลูกๆต้องรับฟังความรู้ของผู้เดียวนั้นเท่านั้น ผู้เดียวที่ลูกๆ เคยกราบไหว้บูชาพูดกับลูกๆด้วยตัวของท่านเองว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน เวลาที่พ่อมาแล้ว ลัทธิศาสนาและการกราบไหว้บูชาทั้งหมดจะจบสิ้นลงในเวลานี้ ลูกเคยเป็นคนแรกที่ได้สร้างวัดให้แก่ชีพบบา ในเวลานั้นลูกเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่ไม่มีสิ่งใดเจือปน ดังนั้นลูกมีความสุขอย่างมาก และจากนั้นเมื่อลูกได้กลายเป็นผู้เลื่อมใสศรัทธาที่มีสิ่งเจือปน ลูกได้เข้ามาสู่ความขัดแย้งกับผู้อื่น และดังนั้นมันก็เป็นความทุกข์เล็กน้อย เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ให้ความสุขแก่ทุกคน พ่อพูดว่า: พ่อมาและให้มนตรานี้แก่ลูกๆ เพียงแค่รับฟังมนตราของผู้เดียวนั้นเท่านั้น ไม่มีผู้ที่มีตัวตนใดที่นี่ ลูกมาที่นี่มาหาปัทมาดา ไม่มีใครสูงยิ่งกว่าชีพ

بابا ทุกคนจดจำท่าน บารัตเคยเป็นสวรรค์; มันเป็นอาณาจักรของลักษมีและนารายณ์ ใครทำให้พวกเขาสูงส่งมากที่ต่อมาลูกก็ได้กราบไหว้บูชาพวกเขา? ไม่มีใครรู้ว่ามหาลักษมีเคยเป็นใครชาติเกิดก่อนหน้าของเธอก่อนที่จะกลายเป็นมหาลักษมีนั่นคืออะไร? ลูกๆ รู้ว่าเธอคือจากัดอัมบา (แม่ของชาวโลก) มีคำกล่าวว่า“ขอคารวะต่อผู้เป็นแม่” สิ่งนี้ใช้ได้กับลูกๆ ผู้เป็นแม่ทุกคน ลูกประกาศสิทธิ์ต่อทั้งโลก “แม่ของบารัต”ไม่ได้กล่าวถึงเพียงแค่นคนเดียว ลูกทั้งหมดคือชีพชัคตีผู้ที่รับพลังจากชีวาด้วยโยคะ มายาแทรกแซงในการรับพลังของลูก ในการต่อสู้เมื่อใครบางคนทุบตีลูก ลูกต้องอยู่อย่างกล้าหาญและต่อสู้ ลูกไม่ควรติดกับโดยผู้ที่ทุบตีลูก การบรรพชาของลูกมีกับมายา ไม่มีการบรรพชาระหว่างฆราวาสและพินดาवास พวกฆราวาสบรรพชาตนเอง เมื่อผู้คนต่อสู้กันพวกเขาก็พร้อมแม้กระทั่งที่จะตัดคอของอีกฝ่ายเพื่อที่ดินเพียงแค่นหนึ่งหรือสองหลาเท่านั้น พ่อมาและอธิบายว่า นี่คือนี่ที่ลูกกำหนดไว้แล้วในละคร มีอาณาจักรของราม(พระเจ้า) และอาณาจักรของราวัน(ปีศาจ) เวลานั้นลูกๆ มีความรู้ว่าลูกจะไปยังอาณาจักรของราม; มีความสุขที่ไม่มีขีดจำกัดที่นั่น ชื่อที่แท้จริงคือดินแดนแห่งความสุข(สุขธรรม) ไม่มีชื่อหรือร่องรอยของความทุกข์ที่นั่น เวลานั้นพ่อมาเพื่อให้อาณาจักรเช่นนั้นแก่ลูก ดังนั้นลูกๆ ควรทำความเพียรพยายามอย่างมากเช่นนั้น บาบากล่าวแล้วแล้วแล้ว: ลูกๆ อย่าได้เหนื่อยล้าในสิ่งนี้ เฝ้าแต่จดจำชีพ บาบา ท่านคือจุดและพวกเราดวงวิญญาณก็เป็นจุดเช่นกัน เรามาที่นี่เพื่อเล่นบทบาทของเรา บทบาทของเรากำลังจะจบสิ้นลงในเวลานี้ เวลานั้นพ่อพูดว่า: จดจำพ่อและบาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อย บาปนั้นสะสมอยู่ในดวงวิญญาณ ร่างกายจบสิ้นลงที่นี้ มนุษย์บางคนทำบาปแล้วก็ฆ่าตัวเอง(ร่างกายของเขา) อย่างไรก็ตามบาปของเขาไม่ได้รับการปลดปล่อยด้วยการทำเช่นนั้น มีคำกล่าวว่า: ดวงวิญญาณบาป ผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาพูดว่าดวงวิญญาณมีภูมิคุ้มกันต่อผลของการกระทำ พวกเขาพูดเช่นนั้นว่า ดวงวิญญาณคือดวงวิญญาณสูงสุด มีความคิดเห็นที่แตกต่างกันมากมาย ลูกเวลานี้ได้รับศรัทธาจากดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียว พ่อได้ให้ดาที่สามของความรู้แก่ลูกแต่ละคนแล้ว เป็นดวงวิญญาณที่รู้ทุกสิ่ง ก่อนหน้านั้นลูกไม่รู้อะไรเลยเกี่ยวกับพระเจ้า หรือวงจรโลกหมุนไปอย่างไร ดวงวิญญาณนั้นเล็กมาก ก่อนอื่นใดลูกได้รับการตระหนักรู้ถึงดวงวิญญาณ ดวงวิญญาณละเอียดอ่อนมาก นิमितทั้งหมดที่ผู้คนมีนั่นคือแง่มุมของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา เพียงพ่อเท่านั้นที่อธิบายประเด็นของหนทางของความรู้ ท่านมาและนั่งอยู่ข้างๆ ผู้ที่ตรงกึ่งกลางหน้าผาก ผู้นี้ก็เข้าใจได้อย่างรวดเร็วเช่นกัน ทุกสิ่งเหล่านี้คือประเด็นใหม่และพ่อหนึ่งที่นี้และอธิบายสิ่งเหล่านี้ จงทำให้สิ่งเหล่านี้มั่นคง; อย่าได้ลืม ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร บาปของลูกจะได้รับการปลดปล่อยมากเท่านั้น อนาคตของลูกขึ้นอยู่กับบาปที่ได้รับการปลดปล่อยของลูกพร้อมกับลูก ดินแดนบารัตก็มีโชคมากที่สุดด้วยเช่นกัน ไม่มีแผ่นดินอื่นใดมีโชคเท่ากับบารัต มันคือที่ที่พ่อมา บารัตเคยเป็นสวรรค์ มันถูกเรียกว่าสวนแห่งอัลล้าห์ ลูกรู้ว่าพ่อกำลังทำให้บารัตกลายเป็นสวนดอกไม้อีกครั้ง เรากำลังศึกษาเล่าเรียนเพื่อจะไปที่นั่น เราได้นิमित พวกเราเข้าใจว่านี่คือสงครามหาบารัตเดียวกัน; หลังจากนั้นก็จะไม่มีสงคราม โลกใหม่เป็นที่ต้องการสำหรับลูกอย่างแน่นอน เมื่อเป็นโลกใหม่ บารัตก็เป็นสวรรค์ เป็นเพียง 5000 ปีที่แล้วเท่านั้น ไม่ใช่เรื่องหลายแสนปี หากเป็นหลายแสนปีก็จะมีมนุษย์จำนวนมากมายับไม่ถ้วน แม้แต่สิ่งนี้ก็ได้ทะลุเข้าไปสู่สติปัญญาของใครในเมื่อไม่มีประชากรจำนวนมากเช่นนั้น วงจรจะยาวเช่นนั้นได้อย่างไร? เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วว่าลูกเคยปกครองโลกเมื่อ 5000 ปีที่แล้ว ในเวลานั้นไม่มีแผ่นดินอื่น แผ่นดินอื่นปรากฏตัวขึ้นมาในภายหลัง ทุกสิ่งเหล่านี้อยู่ในสติปัญญาของลูก สิ่งเหล่านี้ไม่ได้อยู่ในสติปัญญาของใครอื่นเลย ให้สัญญาณเล็กน้อยแก่พวกเขาเพื่อให้พวกเขาสามารถเข้าใจว่าเคยมีศาสนาอื่นคงอยู่มาก่อนหน้าศาสนาของพวกเขาอย่างแท้จริง เวลานั้นลูกสามารถอธิบายได้ว่าศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปที่คงอยู่มาก่อนนั้นได้หายไปแล้ว ไม่มีใครจะกล่าวอ้างว่าเป็นของศาสนาเทพในเวลานี้ พวกเขาไม่เข้าใจว่า พวกเขาเคยเป็นของศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไป ศาสนานั้นไปไหน? ศาสนาอื่นดูมาจากไหน? ไม่มีใครคิดเกี่ยวกับสิ่งนี้ ลูกๆ สามารถอธิบายได้ว่า พ่อคือมหาสมุทรแห่งความรู้ ผู้มีอำนาจแห่งความรู้ ดังนั้นท่านต้องมาและพูดความรู้อย่างแน่นอน ด้วยการรับความรู้ที่นั่นที่มีการหลุดพ้น ไม่ใช่เรื่องของแรงบันดาลใจในสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: พ่อมาในทุกๆ วงจร อย่างเช่นที่พ่อมาในเวลานี้ ดังนั้นพ่อจะมาอีกครั้งหลังจากหนึ่งวงจรผ่านไปและพบปะกับลูกทั้งหมด ลูกเช่นกันที่วนไปรอบวงจร ลูกประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกแล้วลูกก็สูญเสียมันไป นี่คือการละเล่นที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกทั้งหมดเป็นนักแสดง หากดวงวิญญาณ ในฐานะนักแสดงไม่รู้จักรักผู้สร้าง ผู้กำกับ และนักแสดงหลัก พวกเขาจะมีประโยชน์ใด? ลูกๆ รู้ว่าลูกๆ ดวงวิญญาณได้นำร่างกายมาใช้เพื่อเล่นบทบาทของลูกอย่างไร เวลานั้นลูกต้องกลับบ้าน เวลานั้นเป็นตอนสิ้นสุดของโลกเก่านี้แล้ว นี่เป็นประเด็นที่ง่ายมากที่จะเข้าใจ ลูกเข้าใจว่าพ่อกำลังนั่งที่นี้ในรูปแบบที่แฝงตัวอย่างไร มีเพลงที่ร้องว่า: ห่อหุ้มอยู่ในผ้าห่ม, เขาเห็นผู้เดียวที่ทำทุกสิ่ง ไม่ว่าลูกจะพูดว่า เขาได้เห็นท่าน หรือเขาตระหนักรู้จักท่าน, นั่นก็เป็นสิ่งเดียวกัน เป็นไปได้ที่จะเห็นดวงวิญญาณแต่ไม่มีประโยชน์ในสิ่งนั้น ไม่มีใครเข้าใจอะไรจากสิ่งนั้น ผู้คนมากมายผู้ที่ทำความเลื่อมใสศรัทธาอย่างแรงกล้าก็ได้รับนิमित ก่อนหน้านั้นลูกเคยได้นิमितมากมาย ลูกเคยได้รับโปรแกรมมากมายสำหรับสิ่งนั้น ลูกจะเห็นเกมที่สนุกสนานทั้งหมดเหล่านั้นในเวลาสุดท้าย เวลานั้นพ่อพูดว่า: ศึกษาเล่าเรียนและกลับมาฉลาด หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนในเวลานี้ ลูกจะต้องเศร้าใจเมื่อผลลัพธ์นั้นออกมา ลูกจะเข้าใจว่าลูกได้สูญเสียเวลาไป

อย่างมาก ยิ่งลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงพ่อมากเท่าไร บาปของลูกก็จะได้รับการปลดปล่อยด้วยการจดจำระลึกถึงมากเท่านั้น ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเท่าไร พรอทของความสุขของลูกจะขึ้นสูงมากเท่านั้น ผู้คนไม่รู้วาทาไมพระเจ้าถึงได้รับการจดจำ แม้ว่าพวกเขาจะพูดว่าท่านคือแม่และพ่อ, พวกเขาก็ไม่รู้ความหมายของสิ่งนั้น เวลานั้นลูกเข้าใจแล้วและดังนั้นลูกจึงสามารถอธิบายภาพของชีวาได้ว่าท่านคือมหาสมุทรแห่งความรู้ และเป็นผู้ชำระให้บริสุทธิ์อย่างไร ลูกต้องจดจำท่าน ลูกจรรู้ว่าพ่อมาเพื่อแสดงหนทางไปสู่ความสุขมากมายแก่ลูก นี่คือการศึกษาลำเรียน ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากแค่ไหน ลูกก็จะประกาศสิทธิในสภาพที่สูงส่งมากแค่นั้น ผู้นี้ไม่ใช่ผู้รู้หรือผู้เคร่งศาสนาที่ก่อดิ(ที่นึ่งของกูรู)ของท่านได้ดำเนินมาตั้งแต่ตอนเริ่มต้นของเวลา นี่คือการก่อดิของชีพบบา ไม่ใช่ว่าคนอื่นจะนั่งบนก่อดิเมื่อผู้นี้จากไป พ่อจะพาทุกคนกลับไปกับท่าน ลูกบางคนสูญเสียเวลาของเขาจากการมีความคิดที่ไร้สาระว่าพวกเขาจะสะสมทรัพย์สมบัติมากมายได้อย่างไรเพื่อที่ลูกๆหลานๆของพวกเขาสามารถมีชีวิตอยู่ได้หรือสิ่งนั้นจะมีประโยชน์ในภายหลัง พวกเขาต้องการสะสมสิ่งนั้นไว้ในตู้เซฟของธนาคารของพวกเขาเพื่อให้ลูกๆของพวกเขาสามารถมีชีวิตอยู่ได้กับสิ่งนั้น อย่างไรก็ตามรัฐบาลจะไม่ทิ้งใครไว้คนเดียว ดังนั้นแทนการคิดมากเกี่ยวกับสิ่งนั้น ลูกควรยุ่งอยู่กับการหารายได้เพื่ออนาคตของลูก เวลานั้นลูกๆต้องทำความเพียรพยายาม ไม่ใช่ว่าลูกจะทำถ้ามั่นอยู่ในละคร ถ้าลูกไม่ทำความเพียรพยายามลูกจะไม่ได้รับแม้กระทั่งสิ่งที่รับประทาน อย่างไรก็ตามหากไม่อยู่ในโชคของพวกเข พวกเขาจะมีความคิดเช่นนั้น หากไม่อยู่ในโชคของพวกเข พวกเขาจะทำความเพียรพยายามอะไรของพระเจ้า? ผู้ที่มีสิ่งนั้นในโชคของพวกเขาก็จะดูดซับสิ่งเหล่านี้ได้เป็นอย่างดีและยังเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้อื่นดูดซับเหล่านั้นด้วยเช่นกัน พ่อเป็นครูของลูกและเป็นกูรูของลูกด้วยเช่นกันและดังนั้นลูกควรจดจำท่าน ผู้เป็นที่รักที่สุดคือพ่อ-ครูและกูรู จะต้องจดจำท่าน บาบาก็แสดงให้เห็นวิธีการมากมาย ลูกสามารถเชื่อเชิญผู้รู้และผู้เคร่งศาสนาได้ด้วยเช่นกัน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานั้นได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ทำความเพียรพยายามและไม่ว่างเว้นกับการหารายได้เพื่ออนาคตของลูก อย่าได้หยุดทำความเพียรพยายามด้วยการพูดว่า“ถ้าอยู่ในละคร ฉันจะทำบางสิ่งบางอย่าง”

2. จดบาปที่ลูกทำลงไปและความทุกข์ที่ลูกเป็นต้นเหตุให้แก่ผู้อื่นตลอดทั้งวัน บอกพ่อเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้นด้วยความซื่อสัตย์ รักษาหัวใจของลูกให้ซื่อสัตย์และสะอาดและชำระสะสางบัญญัติกรรมทั้งหมดของลูกด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียว

พร: พร: ขอให้ลูกขอให้ลูกรู้คิดและทำให้ทุกความคิดและการกระทำของลูกสูงส่งและประสบความสำเร็จ (มีคุณค่า) เป็นตัวของความรู้ ผู้ที่คิดและกระทำในขณะที่เป็นตัวของตัวเองกลายเป็นภาพลักษณ์แห่งความสำเร็จ อนุสรณ์ของสิ่งนี้ที่อยู่ในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธานั้นก็คือก่อนที่พวกเขาจะเริ่มงานที่เป็นมงคลใดๆพวกเขาจะวาด สวัสดิกะหรือแสดงความเคารพต่อมนต์ สวัสดิกะเป็นสัญลักษณ์ของความมั่นคงในสภาพดั้งเดิมของลูก และมนต์เป็นสัญลักษณ์ของสภาพที่เต็มไปด้วยความรู้ เมื่อลูกๆสร้างทุกความคิดและทำทุกการกระทำในขณะที่รู้คิดลูกก็จะประสบความสำเร็จอย่างง่ายดาย

คติพจน์: คุณสมบัติพิเศษของชีวิตบราห์มินคือความสุขและดังนั้นจงให้ท่านความสุขต่อไป

*** โอม ขานติ ***